Enderrock | Helena M. Alegret | Actualitzat el 17/02/2020 a les 10:00

Arc de Triomf: «Ja els agradaria a molts altres llocs tenir una escena musical tan rica com la catalana»

Parlem amb el grup sobre el seu àlbum de debut 'Nascuts per molestar', que veurà la llum el proper 28 de febrer

Arc de Triomf | Arxiu del grup

Els germans d'origen polonès Olek i Wojtek Burek viuen a Vilassar de Mar, assagen a Mataró i són uns capdavanters del 'Maresme tropical'. Al capdavant de la nova banda **Arc de Triomf**, debuten el proper 28 de febrer amb el seu nou àlbum *Nascuts per molestar* (LCM Records, 2020). Parlem amb els germans sobre el nou projecte i el disc.

Per donar-vos a conèixer, vau rodar una sèrie de vídeos de 'La història d'Arc de Triomf', una realitat satírica paral·lela contada pels germans Burek, venedors de mitjons. Per què?
Olek Burek (veu i baix): Vam pensar una manera perquè la gent empatitzés amb un grup nou com nosaltres. No ens coneixia absolutament ningú, és a dir, teníem un *single* i la cançó havia agradat moltíssim, però ¿com ho podíem fer per arribar a la gent? Per això vam crear una minisèrie que, a cop de paròdia, explica qui som. Entre els directors hi ha Serapi Soler de *Coolhunters* de TV3. Fins ara hem rodat quatre capítols sobre els membres de la banda, el nom del grup, la gravació del disc i el rodatge del clip, i ja estem pensant en un de cinquè que sigui signant amb la discogràfica, però estem en fase de negociació...

Wojtek Burek (veu i guitarra): La gent ha respost supermegabé. Ja m'imagino un capítol

preparant el concert de presentació a la sala Apolo de Barcelona el 18 de març o el del festival x, en què ens discutim amb els mànagers.

Els vostres antecedents més immediats són Daylight (2004-2016) i No Way Out. Com heu arribat al mestissatge pop d'Arc de Triomf?
W.B: Tant **No Way Out** com **Daylight** són projectes de rock'n'roll, i els altres components han tocat a **Bipolar** i **Abril**. Tots hem fet moltes coses. Amb **Daylight** el sostre és que cantàvem en anglès i aquí no vam saber fer arribar el missatge. Ens vam cansar i ens vam plantejar de muntar una banda per al mercat català. El paradigma és que havíem arribat a tocar al Japó, la Xina, Rússia i tot Europa. Fins i tot vam sortir a TV3 dient que érem un grup que tocava a fora però que per un tema d'estil i per l'idioma no havíem arribat a triomfar a Catalunya. És una espina que teníem clavada i també volíem ser profetes a la nostra terra. Hem fet el pas a la música en català, que per a nosaltres és més fàcil de comunicar, i amb Arc de Triomf ens sentim molt còmodes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=6VeIKWonqgs
Com canteu a "Tornarem", voleu explotar com un coet a l'escena catalana?
O.B: Tots els components som gent ambiciosa. Però som conscients que el nostre objectiu no és explotar, sinó tocar i anar pas a pas. Estem contents amb el disc que hem gravat i esperem que a la gent li agradi. Tenir un altaveu a l'escena catalana és més que suficient, no busquem ni fama ni diners ni ser els primers a les xarxes socials, el que volem és actuar a tot arreu. Portem quinze anys als escenaris des que teníem 15 anys, i la música s'ha convertit en una gran part de les nostres vides.

W.B: Després de dissoldre els altres grups hem travessat un buit de tres anys en què ens estem enfilant per les parets. Arribem a casa i toquem les cançons, però necessitem comunicar la nostra música des de l'escenari.

O.B: Volem explotar als concerts! [Riu].

El primer senzill i videoclip, "Per un món", té la sonoritat èpica d'himnes ballables i festius com els de Buhos i Els Catarres. Quin és el vostre tret diferencial?
W.B: Volíem fer una cançó reivindicativa, però que tampoc fos superpolítica. Hem crescut en una generació on semblava que ho teníem tot fàcil, tot desplegat. Simplement havíem d'agafar el rumb i trobar-ho tot fet, però no ha estat així. Ens hem hagut de treure les castanyes del foc nosaltres mateixos. Ens van fer creure que quan acabéssim la carrera a la Universitat tindríem feina, i era fals! Ens deien que podríem independitzar-nos de casa els pares, i també era mentida. És impossible pagar-se el lloguer d'un pis. Tot depèn de les ambicions de cadascú, i el meu germà i jo hem decidit ser emprenedors. I aquesta és la història de la cançó.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=rPJW55_Lamc
Ser d'origen polonès us ha marcat a l'hora de fer lletres festives o reivindicatives?
W.B: "Fugitiu" és la cançó més ska del disc, amb el so de la trompeta, i és una aclucada d'ull als **Dr. Calypso**. No només escoltem música actual -admirem **Oques Grasses**-, sinó que hem seguit moltíssim altres bandes referencials com **Dr. Calypso**, que ara fa un any van plegar. Crec que hi haurà molts grups que agafaran el seu relleu i, tot i que no és la nostra voluntat, sí que els hem volgut fer un petit homenatge.

Què viuríeu com una victòria o un triomf?
W.B: Una victòria increïble seria tocar moltíssim. Pujar molt als escenaris.

O.B: El nostre cos no pren drogues, però la nostra droga és actuar en directe. Ho hem de tornar a fer. Quan ho has viscut saps el que és. Tocar una cançó teva i la gent la canti no té preu. Amb el grup intentarem treballar de manera el màxim de professional perquè el nivell és molt elevat. El públic et jutja per la teva música, i també per la imatge, les xarxes...

W.B: Per això apostem per l'escena catalana. Ja els agradaria a molts altres llocs tenir una escena

tan rica com la nostra.